

blev den nybagte Greve von Raben-Rabensteins Bryllup fejret med fyrstelig Pragt i Overværelse af hele Unionens Aristokrati. Jeg kan tale med derom, for jeg var selv blandt de Indbudne og havde den Ære at føre den unge Hertuginde af Catania født Simpson tilbords.“

Per sad foroverbøjet og snoede nervøst sit Overskæg. Hr. Delft havde med sin Fortælling stukket til hans ømme Sted: hans Pengeforlegenhed. Det var daarlig nok, at hans Midler slog til for han personlige Fornødenheder i denne Tid. Hvorledes han skulde skaffe sig Penge til at faa sin Bog trykt — det Spørgsmaal havde kostet ham meget Hovedbrud.

Han havde siddet ganske rolig og med et fremkunstlet Smil hørt paa den vidtløftige Fortælling, der iøvrig ganske lignede de Røverhistorier, Hr. Delft plejede at give tilbedste efter Midt-dagen i sin Svogers Hus. Han var kommen til at tænke paa, at det muligvis vilde være klogt at holde gode Miner med denne gamle Hyæne, og han overvejede nu, om ikke denne skulde kunne benyttes til at skaffe et Laan tilveje paa ikke altfor ublu Betingelser.

„Det er i Grunden ingen daarlig Tanke — saadan at lave et Aktieselskab paa en ung Mands Udsigter. Veed De hvad, Hr. Direktør, den Trafik skulde De se at faa indført herhjemme. Jeg har bare een Indvending. Hvorfor netop spekulere i Ægteskabs-Chancer? De hører dog i Almindelighed til de mest uberegnelige. Hvorfor ikke hellere spekulere i en anden af de mangfoldige Muligheder, der kan aabne sig for en dygtig og energisk ung Mand? Hvad siger De f. Eks. om en Ingeniør med en eller anden god Ide . . . et originalt Vandbygningsprojekt f. Eks. . . .?“

„Jeg indrømmer Dem,“ svarede Hr. Delft med et ubarmhjer-tigt Smil, „paa Navnet kommer det mindre an, naar det ellers er velklingende. Det Interessentskab, jeg talte om, hed saaledes „Company til kunstig Fremstilling af Sødsmælk og Fløde“. Et fortræffeligt Navn! Vi fik paa det et Par godtroende Spækhøkere til at tegne sig som Garanter.“

„Bien! De mener altsaa, at der kunde være Mulighed for at